

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-559/16

**Birgit Bossen in drugi
proti
Brussels Airlines SA/NV**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg)

„Predhodno odločanje – Prevoz – Uredba (ES) št. 261/2004 – Člen 7(1) – Skupna pravila glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov – Večdelni let – Pojem ‚oddaljenost‘, ki ga je treba upoštevati“

Povzetek – Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. septembra 2017

1. *Promet – Zračni promet – Uredba št. 261/2004 – Skupna pravila glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov – Pravica do odškodnine v primerih odpovedi leta – Uporaba v primerih velike zamude – Načelo enakega obravnavanja*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 261/2004, uvodna izjava 3 ter členi 5, 6 in 7)

2. *Promet – Zračni promet – Uredba 261/2004 – Skupna pravila glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov – Pravica do odškodnine v primerih zamude – Večdelni let – Pojem ‚oddaljenost‘ – Obseg*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 261/2004, člen 7(1))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 18 do 22.)

2. Člen 7(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da pojem „oddaljenost“ pri letalskih povezavah s prestopi obsega le neposredno oddaljenost med krajem prvega vzleta in končnim namembnim krajem, ki se ugotovi z metodo najkrajše poti (letenja), in sicer ne glede na dejansko prepotovano zračno razdaljo.

Pri določitvi zneska odškodnine je torej treba upoštevati le oddaljenost med krajem prvega vzleta in končnim namembnim krajem, in ne morebitnih povezovalnih letov.

Natančneje, Sodišče je pojasnilo, da so podlaga za njihovo odškodnino nevšečnosti, ki se kažejo v izgubi treh ur časa ali več – v primerjavi s tem, kar je bilo na njihovem potovanju sprva načrtovano – kot je bila ugotovljena ob prihodu na njihov končni namembni kraj, kar vključuje primere s povezovalnimi

leti (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februar 2013, Folkerts, C-11/11, EU:C:2013:106, točka 35). Ob upoštevanju narave nevšečnosti, ki tako nastanejo, morebitne razlike v dejansko prepotovani razdalji nikakor ne vplivajo na obsežnost takih nevšečnosti.

(Glej točke 29, od 31 do 33 ter izrek.)